

[Justitsministeren.]

af Lukkeloven, Næringsloven og Jagtlov-givningen, er det kun, naar de i øvrigt er ude i deres almindelige Gerning.

Jeg kan ikke være enig med det ærede Medlem Hr. Korsgaard i, at Spørgsmaalet om de 25 000 Kr. er et Spørgsmaal om en Bagatel økonomisk set. Det betyder nemlig ogsaa for Muligheden af Indsamling af de fornødne Midler meget mere end disse 25 000 Kr., at den danske Stat ligesom de fleste andre — saa vidt jeg ved — yder Støtte til disse Komiteer.

Hvis det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen vilde indfinde sig noget oftere i Justitsministeriet for at søge Oplysning, end han hidtil har gjort, vilde han være fyldt med noget mindre Mistillid til min Administration, end han hidtil har været. Han skal med Glæde faa alle de Oplysninger, han ønsker; men jeg er ikke sikker paa, at han kommer, naar det drejer sig om at sætte sig sagligt ind i Tingene.

Jeg takker i øvrigt det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) for hans Tilslutning til Polituudgifterne.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen oplyste, at der ad privat Vej var indsamlet $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Det ærede Medlem har bagefter privat sagt, at dette var en Fortalelse — det var kun halvanden Million Kroner. Men selv det er ikke noget ubetydeligt Beløb. Om man nu skal berømme de paagældende, der har indsendt disse Penge, eller ej, ved jeg ikke. Jeg maa tilstaa, at jeg hører til dem, der mener, at de gode Gerninger bærer Lønnen i sig selv — dette skal ikke være nogen ironisk Bemærkning, men en rent menneskelig Bemærkning. Men det forekommer mig, at den højtærede Justitsminister egentlig selv har sagt det, der er det centrale i Sagen. Hvad enten man sætter disse 25 000 Kr. i Relation til $1\frac{1}{2}$ Mill. Kr. eller til $3\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er det jo et ganske ubetydeligt Beløb; det, der er det centrale, er Statsanerkendelsen. Men saa bliver det efter mine Begreber saa meget værre, for derved glider man ind i noget, som man netop ikke bør gøre fra Statens Side. Jeg synes, det er en Fejl, og af den Grund vil jeg vedblivende anbefale at stemme imod.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Det er ikke værd, at den højtærede Justitsminister og jeg spiller med Ord over for hinanden, for jeg er sikker paa, at den højtærede Minister meget let kunde nævne Tilfælde, hvor han syntes, at der skulde noget til, og hvor jeg syntes det modsatte — og omvendt. Men jeg vil sige til den højtærede Minister, at der til Grund for min Bedømmelse af Ministerens Indstilling over for de økonomiske Opgaver, der til enhver Tid har foreligget under hans Ministerium, ligger, at ligegyldigt hvilket Ministerium Ministeren har indehaft, har der i hans Tid været en uafbrudt stigende Udgiftslinie — ogsaa for det Ministeriums Vedkommende, Ministeren i Øjeblikket indehaver.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Thomsen: Jeg synes, det er en mærkelig Overlegenhed, Justitsministeren lægger for Dagen her, hvor det drejer sig om et rent sagligt Spørgsmaal. Man fristes næsten til at spørge: Maa vi overhovedet være her? Det ender nok med, at det opfattes som en personlig Fornærmelse af den højtærede Justitsminister, at man ulejligere ham med et Spørgsmaal.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Hedtoft-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Hedtoft-Hansen: Jeg vil for mit Vedkommende afslutte denne Udveksling af Bemærkninger med det ærede Medlem Hr. Korsgaard med blot at sige, at jeg tror, det er helt forkert at anlægge det Synspunkt, at Emigrantforsorgen ikke vedkommer Staterne. Jeg vil i denne Forbindelse gerne henvise det ærede Medlem til det meget interessante, at netop i Dag meddeler Dagspressen, at den amerikanske Udenrigsminister, tror jeg det er, har taget Initiativ til at forsøge paa at faa hele det, ikke alene for en lang Række europæiske, men ogsaa udeneuropæiske Lande, overmaade omfattende og vigtige Emigrantproblem taget op til mere omfattende Behandling, end Tilfældet hidtil har været. Jeg tror, det i alle Henseender vil være rimeligt statsligt at tage det Skridt, som Justitsministeren her har taget, for saa vidt som det er en Indrømmelse fra Staten over for de store Kredse af Medborgere, som hidtil privat og alene har baaret det Forsorgsproblem, der er til Stede for de Emigranter, som alle Partier